

(Varmeforsyning)

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA ...[Klager] over
AFGØRELSE FRA Energitilsynet af 1. marts 2006
OM graduering af den faste afgift for ejendommen [...]

3. marts 2008

J.nr.: 21-503

Eksp.nr.: 34756

SNK-EKN

NÆVNETS Nævnnsformand, dommer Poul K. Egan
SAMMEN- Fhv. direktør, cand.polyt. H.C. Mortensen
SÆTNING Direktør, cand.oecon. Niels Jørgen Ravn Mortensen
I SAGEN

NÆVNETS Sagen afvises.
AFGØRELSE

Ved brev af 29. marts 2006 har advokat Dennis Holm Pedersen på vegne af [...] (i det følgende benævnt klager) påklaget Energitilsynets afgørelse af 1. marts 2006 vedrørende graduering af den faste afgift for ejendommen [...], der opkræves af Ulstrup Kraftvarmeværk a.m.b.a. (i det følgende benævnt kraftvarmeværket).

Sagen drejer sig om, hvorvidt kraftvarmeværkets opkrævning af fast afgift med 60%, i stedet for de oprindeligt opkrævede 100%, af beregningsgrundlaget for ejendommen [...] er urimelig efter § 21, stk. 4, i varmemforsyningsloven. Klager ønsker, at den faste afgift, der beregnes på grundlag af ejendommens rumfang, bliver gradueret således, at der tages hensyn til ejendommens anvendelse. Da ejendommen ikke for tiden benyttes, er der lukket for varmen. Dette bør ifølge klager medføre en yderligere nedsættelse af den faste afgift.

Klagers ejendom, [...], er en erhvervsejendom, der for tiden ikke benyttes. Ejendommen består af en produktionshal, lager og kontorområde. Det er denne bygning sagen vedrører. Det samlede areal er på 4.074 m². Kun den ene af bygningerne på adressen har tilslutningspligt. Denne bygning er på i alt 1.891 m², hvoraf ca. 400 m² er et uopvarmet lager, hvori der ikke findes

varmeinstallationer. Ifølge brev af 21. december 2004 fra Kraftvarmeværket til Energiklagenævnet indgår dette uopvarmede lager ikke i beregningsgrundlaget for den faste afgift.

Ved klage til Energitilsynet af 1. juni 2004 har klager bl.a. gjort gældende, at der skulle ske en graduering af kraftvarmeværkets faste afgift, og at á conto-bidraget skulle nedsættes til 0 kr. Energitilsynet traf afgørelse herom den 3. november 2004.

I afgørelsen undlod Energitilsynet at tage stilling til, hvorvidt kraftvarmeværkets anvendelse af tariffene for fast afgift på ejendommen [...] var urimelige efter varmemforsyningslovens § 21, stk. 4. Energitilsynet bemærkede, at tilsynet ikke efter varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, kan afgøre, om bygningen rent faktisk med det fulde rumfang udgør en potentiel belastning af kraftvarmeværkets kapacitet. Spørgsmålet er ifølge Energitilsynet et domstolsanliggende, idet besvarelsen forudsætter en besigtigelse på stedet.

3. marts 2008

J.nr.: 21-503

Eksp.nr.: 34756

SNK-EKN

Side 2 af 6

Klager påklagede denne afgørelse til Energiklagenævnet. Her gjorde klager gældende, at kraftvarmeværkets faste afgifter skulle gradueres og á conto-bidraget skulle fastsættes til 0 kr. Energiklagenævnet traf den 12. december 2005 afgørelse i sagen (j.nr. 21-316), der er offentliggjort på nævnets hjemmeside www.ekn.dk. Om sagens nærmere omstændigheder henvises til denne afgørelse.

Med hensyn til den faste afgift bemærkede Energiklagenævnet, at denne skal dække de forbrugsuafhængige omkostninger i forbindelse med varmeproduktion og skal som sådan betales uanset forbrugets størrelse. Den faste afgift er en betaling for, at varmemforbrugeren har mulighed for at benytte en vis del af værket's forsyningskapacitet. Energiklagenævnet fandt det ikke urimeligt at fastsætte á conto-bidraget til beløbet for den faste afgift, så længe lokalerne ikke benyttes, idet kapaciteten skal være til rådighed ved en senere benyttelse af lokalerne. Energiklagenævnet stadfæstede herefter Energitilsynets afgørelse af 3. november 2004 vedrørende á conto-bidraget.

Spørgsmålet om graduering af den faste afgift blev af Energiklagenævnet hjemvist til fornyet behandling i Energitilsynet. Energiklagenævnet fandt, at Energitilsynet som forvaltningsmyndighed har en forpligtelse til at søge sagen fuldt oplyst. Energitilsynet burde herefter som 1. instans udøve det skøn, som tilsynet er tillagt efter varmemforsyningslovens § 21, stk. 4.

Energitilsynet tog herefter ved den nu påklagede afgørelse af 1. marts 2006 stilling til spørgsmålet om graduering af den faste afgift.

Energitilsynets afgørelse af 1. marts 2006

Fra Energitilsynets afgørelse af 1. marts 2006 citeres:

” ...

Varmeforsyningsloven indeholder ikke regler om på hvilken måde en fjernvarmeforsyning skal tarifere fjernvarmepriserne. Fjernvarmeforsyningen har derfor en vis frihed til selv at fastsætte tarifieringsmetoderne, så længe den valgte metode ligger inden for rammerne af varmforsyningsloven.

Med hensyn til beregningsgrundlaget for den faste afgift er udgangspunktet, at der skal betales fast afgift af benyttede arealer, der kan udgøre en mulig udnyttelse af varmeværkets kapacitet. Det er ikke afgørende, om arealerne almindeligvis opvarmes, eller om der i rummene er installeret radiatorer, der trækker på værkets kapacitet. Det er heller ikke afgørende, jf. Energiklagenævnets afgørelse af 12. december 2005, om eksempelvis et erhvervsareal i kortere eller længere tid står tomt.

3. marts 2008

J.nr.: 21-503

Eksp.nr.: 34756

SNK-EKN

Side 3 af 6

...

Sammenfattende er det derfor ikke urimeligt, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4, at der i beregningsgrundlaget for den faste afgift for ejendommen Vestergade 21, Ulstrup, indgår et led der tager højde for, at det fjernvarmeopvarmede kontorareal/-rumfang kun udgør en mindre del af det samlede ejendomsareal/-rumfang.

Det vil ikke være urimeligt, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4, hvis ejendommen Vestergade 21, Ulstrup, i sin anvendelse som den foreligger på sagstidspunktet indgår i den pulje af ejendomme, som ifølge Ulstrup Kraftvarmeværk aftalemæssigt bliver afregnet for fast afgift med 60 pct. af ejendomsarealet/-rumfanget.

...”

Kraftvarmeværket har i brev af 17. juni 2006 til Energiklagenævnet oplyst, at det vil se velvilligt på en ansøgning fra klager om reduktion af den faste afgift til 60%, så længe ejendommen ikke benyttes. Kraftvarmeværket har allerede indgået aftaler om en reduktion af beregningsgrundlaget til 60% med en sportshal og en kirke, som følge af disse bygningers særlige anvendelse og lave rumtemperatur. Ingen andre af kraftvarmeværkets forbrugere får reduceret beregningsgrundlaget, og dermed gradueret den faste afgift.

Energitilsynets afgørelse af 1. marts 2006 vedlægges som bilag 1.

Klager gør gældende, at den faste afgift, der beregnes på grundlag af rumfanget, skal bortfalde som følge af, at ejendomme for tiden ikke har et varmforsyningsnet.

brug. Det anføres endvidere, at der gælder et grundlæggende princip om, at der ikke skal betales vederlag for ydelser, der ikke leveres.

Kraftvarmeværket gør gældende, at forbrugere skal betale den faste afgift, uanset om der aftages varme. Det faktiske forbrug har ikke betydning for afgørelsen af, om der skal betales fast afgift. Kraftvarmeværket kan omvendt heller ikke kræve at forbrugere aftager varme, uanset at der er tilslutningspligt. Selvom klager ikke for tiden aftager varme, leveres der derfor en ydelse af kraftvarmeværket.

Energitilsynet har fastholdt afgørelsen af 1. marts 2006. Energitilsynet har i sine bemærkninger til klagen overvejende henholdt sig til det i afgørelsen anførte.

3. marts 2008

J.nr.: 21-503

Eksp.nr.: 34756

SNK-EKN

Retsgrundlag

Side 4 af 6

Energitilsynet kan i visse situationer gribe ind over for varmemforsyningsvirksomheders tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser, herunder påse, at der ikke opkræves urimelige faste afgifter af varmemforsyningsvirksomheden. Energitilsynets beføjelse fremgår af varmemforsyningslovens § 21, stk. 4:

”...

§ 21. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser for de af §§ 20 og 20 b omfattede ydelser skal med angivelse af grundlaget herfor anmeldes til et af transport- og energiministeren nedsat tilsyn (Energitilsynet) efter regler fastsat af tilsynet.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan bestemme, at visse sager ikke skal anmeldes.

Stk. 3. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser, der ikke er anmeldt som foreskrevet efter stk. 1, er ugyldige.

Stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

Stk. 5. Såfremt tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser må antages at ville medføre en i samfundsmæssig henseende uøkonomisk anvendelse af energi, kan tilsynet efter forhandling som nævnt i stk. 4 give pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse for vedtægtsbestemmelser i virksomheder, der ejer kollektive varmemforsyningsanlæg.

...”

Energiklagenævnets bemærkninger

Klager gør gældende, at kraftvarmeværkets opkrævning af fast afgift for ejendommen [...] er urimelig efter § 21, stk. 4, i varmemforsyningsloven, fordi ejendommen for tiden ikke har et varmeforbrug. Den faste afgift bør ifølge klager bortfalde eller gradueres til en lavere procentsats end 60% af beregningsgrundlaget.

Energiklagenævnet bemærker indledningsvist, at nævnet i den nu foreliggende sag alene skal tage stilling til klagen over Energitilsynets afgørelse af 1. marts 2006 om graduering af den faste afgift. Spørgsmålet om, hvorvidt den faste afgift skal bortfalde, er allerede afgjort ved Energiklagenævnets afgørelse af 12. december 2005.

3. marts 2008

J.nr.: 21-503

Eksp.nr.: 34756

SNK-EKN

Kraftvarmeværker har en betydelig frihed til inden for varmemforsyningslovens rammer at fastsætte tarifieringsmetoder. Herefter og under hensyn til den enkelte ejendoms beskaffenhed og behov for rumopvarmning findes det ikke urimeligt, at der kan ske graduering af den faste afgift for bestemte ejendomme. Der foreligger imidlertid ikke en afgørelse fra Energitilsynet efter varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, men kun en tilkendegivelse. Det forhold at brevet fra Energitilsynet af 1. marts 2006 fremstår som en afgørelse kan ikke føre til andet resultat.

Side 5 af 6

Sagen afvises derfor med henblik på, at Energitilsynet kan træffe en egentlig afgørelse efter varmemforsyningslovens § 21, stk. 4. Under denne sag inddrages såvel klager som kraftvarmeværket som parter efter fremgangsmåden som er foreskrevet i den anførte bestemmelse.

Energiklagenævnets afgørelse

Sagen afvises.

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 3. marts 2008. Sagen har efterfølgende været i skriftlig votering.

Afgørelsen er truffet i henhold til § 26, stk. 1, i lov om varmemforsyning (lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 med senere ændringer).

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter lov om varmemforsyning eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jfr. § 26, stk. 4, i lov om varmemforsyning.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

P. N. V.

Poul K. Egan
Nævnshormand

3. marts 2008

J.nr.: 21-503

Eksp.nr.: 34756

SNK-EKN

/ Susanne Nystrup Kirk

Fuldmægtig af 6